

РЕШЕНИЕ

№ 19464

гр. София, 10.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **6904** по описа за **2024** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на началника на отдел "Оперативни дейности" София, Дирекция "Оперативни дейности" в Главна дирекция "Фискален контрол", срещу решение № 2313/16.05.2023 г., постановено по НАХД № 15281/2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 19-ти състав, с което е отменено негово Наказателно постановление /НП/ № 616116-F624092/06.12.2021 г. за налагане на глоба на К. А. А. на основание чл.191а, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 1 000 /хиляда/ лева за извършено нарушение на чл. 52, ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба № Н-18)

Касаторът оспорва извода на съда за неустановеност на хипотезата на чл. 53, ал. 2 от Наредба № Н-18. Позовава се на получена по електронен път информация от служител на ГДФК, че по отношение на процесното ФУ е налице отдалечен достъп до НАП към 31.05.2021 г. Излага допълнителни, опровергаващи заключението на съда доводи във връзка с посочените в текста на чл. 52, ал.3 от Наредбата адресати - както

физически, така и юридически лица. Представя писмени бележки. Претендира отмяна на съдебното решение и потвърждаване на НП, ведно с присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение.

Ответникът - К. А. А., в писмен отговор и в с.з., чрез процесуалния си представителт адв. Г., оспорва касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, IX касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима, като разгледана по същество е неоснователна.

За да обоснове извод за незаконосъобразност на НП, съставът на СРС е установил от фактическа страна, че на 31.05.2021 г. служители на Главна дирекция "Фискален контрол" са извършили проверка на търговски обект – ресторант „Цар Картоф“, находящ се в [населено място], пл. „Възраждане“, стопанисван от „Ти Ес Джи Груп“ ЕООД.

В хода на проверката било установено, че в търговския обект има регистрирано едно фискално устройство /ФУ/, модел DATECS DP-150, което е свързано с НАП. Констатирано е наличие на свидетелство за регистрация на фискално устройство от 13.06.2019 г., с инд. №: DT729976 и индивидуален № на фискалната памет: 02729976 към сервисна фирма „Тринити Сервиз“ ЕООД, с посочен сервисен техник К. А. и сервисен договор № 3118, валиден от 28.05.2019 г. до 28.05.2022 г. Установено е, че ФУ е регистрирано в приходната администрация с потвърждение № 4205347 от 28.05.2019 г. Според данните от сервисната книжка ФУ се обслужва от дружеството „Тринити Сервиз“ ЕООД. Посочен е сервисен техник К. А. А.. Представен е договор за сервисно обслужване, сключен между сервисна фирма „Тринити Сервиз“ ЕООД и „Ти Ес Джи Груп“ ЕООД, като абонат. Контролните органи са отпечатали служебен бон № 0020117, от който било се установило, че не е обновена версията на фърмуера на фискалното устройство. Последната версия била 26.54/08.11.2018 г. Изискани са писмени обяснения от техника К. А., вследствие на което е прието, че същият е допуснал нарушение на чл. 191а, ал.1 ЗДДС, изразяващо се в това, че не са спазени изискванията на чл.52, ал.3 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. на МФ. За констатираното бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), въз основа на който е издадено оспореното пред СРС Наказателно постановление № 616116-Ф624092/06.12.2021 г.

При тези фактически установявания въззивният съд е отменил НП, приемайки, че от събраните по делото доказателства не се установява по категоричен и несъмнен начин, че ФУ попада в хипотезата на чл.52, ал.3 от Наредба Н-18, респ. че по отношение на него не е наличен отдалечен достъп до НАП. Отделно от това е прието, че адресат на задълженията за поддръжка и обновяването на версията на фърмуера на ФУ е „Тринити сервиз“ ЕООД съобразно подписания договор за сервисно обслужване, а не техника К. А. А., чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана с НП.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Въз основа на вярно установена фактическа обстановка, съдът е извел правилни и обосновани правни изводи. Настоящата касационна инстанция изцяло споделя решаващите мотиви на съда във връзка с преценката дали проверяваното ФУ попада в хипотезата на чл. 52, ал. 3 от Наредбата. В АУАН и НП не са изложени конкретни твърдения дали за фискалното устройство е бил наличен отдалечен достъп. От приложената към съдебната преписка молба с вх. № 10653/12.01.2024 г. не могат да се извлекат данни за това. Молбата съдържа твърдения за получена по електронен път информация, която не може да послужи като писмено доказателство по смисъла на НПК, приложим субсидиарно за неуредените случаи на основание чл.84 от ЗАНН, на което съдът да може да се позове.

От съществено значение за съставомерността на деянието е да бъде установено и дали новата версия на фърмуера на процесното ФУ е била вписана в регистъра по чл. 10, ал. 9 от Наредба № Н-18/2006 г., което в хода на административнонаказателното производство не е сторено.

Споделя се и направеното от въззивния съд тълкуване на чл. 52, ал. 3 от Наредба Н-18, според което адресат на задължението за обновяване на версията на фърмуера на фискалното устройство е на лицето, което го сервизира – в случая „Тринити Сервиз“ ЕООД, а не техникът, за когото няма данни, да му е персонално поверено сервизното обслужване на ФУ.

Ето защо и констатирайки незаконосъобразност на оспореното НП, съставът на СРС е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63в ЗАНН Административен съд - София-град, IX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2313/16.05.2023 г., постановено по НАХД № 15281/2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: